

Knížka, nebo hra?

Tančící kapr má v sobě oboje...

S Evou Sedláčkovou, která se věnuje přípravě knih pro děti, jsem mluvila o zajímavém podzimním knižním počínu, který v sobě spojuje touhu po hravosti i pozorné čtení. Ve školní družině můžeme využít oboje a dobře se při tom pobavit.

Město Tančícího kapra je určeno knižním dobrodruhům. Jak jde dohromady čtení a dobrodružství?

Báječně! Stačí dobrodružný příběh a je to. A tady je těch dobrodružných, tajemných i zábavných příběhů spousta. Jen je nečtete lineárně, ale postupně nacházíte jednotlivé kamínky a ty ve svém tempu (a dílem náhody) skládáte dohromady. V tomto případě by tedy dobrodružné mohlo být i objevování nových, netradičních, neobvyklých podob knihy. Tohle totiž není kniha, která se čte, tohle je kniha, která se hraje! A že při tom hraní občas potřebujete i číst, je nasnadě. Hlavně ale zapojujete mozkové závity, trénujete postřeh a paměť.

Jedná se tedy o gamebook?

Ano i ne. Autoři totiž spojili několik knižních i herních principů a vytvořili opět naprosto osobitý koncept. Hlavní součástí balíčku – hry je velkoformátová, barevná, opulentně ilustrovaná hledací kniha. Každá dvoustrana zachycuje jinou část Města Tančícího kapra, přičemž strany na sebe navazují podobně jako v atlase světa a pokryjí tak celou mapu města, kterou najdete na konci. Scény na dvoustranách jsou velmi, velmi zalidněné a děje se toho tam opravdu spousta. Stačí se jen chvíli koukat a hned vám vyvstávají otázky – Proč je to takhle? Co se tu děje? Kam běží ti panáčci a co jsou zač? apod. U řady takových drobných scének a situací najdete v rámečku číslo. Tohle číslo odkazuje k tzv. Průvodci, což je další důležitá součást herního balíčku. V Průvodci si pak najdete odstavec s tímto číslem a přečtete

Eva Sedláčková dříve pracovala jako knihovnice a nyní se věnuje přípravě knih pro děti.

si, co vám ke scéně řekne. Někdy jen podá informaci, kterou je potřeba si zapamatovat, jindy získáte kouzelný předmět do batohu (v Průvodci) nebo speciální heslo, které vám později pomůže vyřešit nějaký úkol.

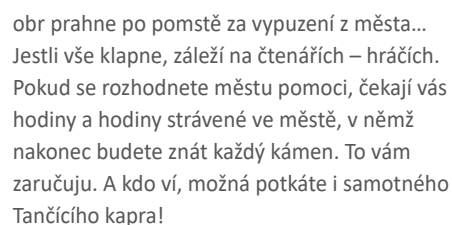
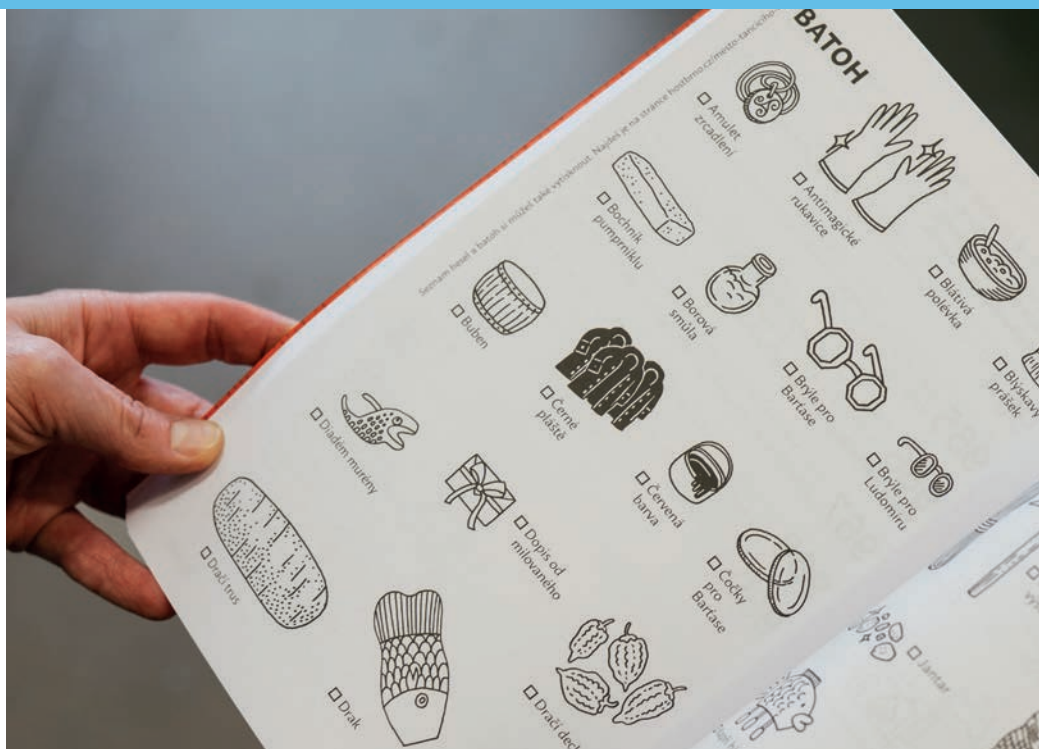
Zaujaly mě třeba už ty nálepky. Nezničím si jimi tu krásnou knihu?

Samolepky jsou vlastně takovým vyvrcholením příběhů a hádanek. Můžete je do knihy nalepit teprve, až vám to Průvodce řekne. V té chvíli se totiž uzavírá nějaký příběh či hádanka. Samolepky pasují vždy naprosto přesně na konkrétní místo do knížky, takže když je nalepíte, knížku si rozhodně nezničíte – jen změníte obraz. Je to

báječně uspokojivý pocit, moci si nálepkou nalepit a dokončit tak úkol! S opakovaným použitím samolepek je to trochu ošemetné. Teoreticky to možné je, ale moc si neumím představit, že by to někdo dělal. Těch samolepek je skoro tři sta! Tohle není hra na opakování, spíš na dlouhé hodiny hraní, kdy se do Města Tančícího kapra vracíte průběžně.

Kniha má i něco jako návod k použití. Neztratím se v něm?

Rozhodně ne. Návod najdete v hlavní, barevné knížce. Je jednoduchý, přehledný a srozumitelný. Ale podle mě vám stačí hlavně být zvědavý, jak to celé funguje, a každý si najde svůj osobi-

informativum 10/2025 29